

The Effectiveness of Sand Play Therapy on Improving Students' Academic Morale

Akbar Jadidi Mohammadabadi

Assistant Professor of Educational Sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Citation (APA): Jadidi Mohammadabadi, A. (2025). The Effectiveness of Sand Play Therapy on Improving Students' Academic Morale. *The Journal of Research and Innovation in Primary Education*, 7(1), 229-244.

<https://doi.org/10.48310/rejk.2025.18427.1482>

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Background and Objectives: This study aimed to assess the effectiveness of sand play therapy in improving the academic morale of second-grade elementary students in Kerman.

Methodology: This research was an applied study and employed a descriptive-survey method with a pre-test-post-test control group design. The study population included all second-grade female students in Kerman during the 2023–2024 academic year. Cluster sampling was employed to select the statistical sample. A total of 50 students were randomly chosen through multi-stage cluster sampling and assigned to either the experimental group ($n = 25$) or the control group ($n = 25$). The measuring tools included the step-by-step game therapy program developed by the researcher and a questionnaire on students' scientific attitudes. Data were analyzed using descriptive statistics (mean, standard deviation, tables, and graphs) and inferential statistics through covariance analysis.

Received: 2025-02-13

Accepted: 2025-03-30

Available: 2025-03-30

Findings: The results indicated a significant positive relationship between sand play therapy and students' academic morale. The analysis revealed a substantial effect size for each variable. Furthermore, in the regression model, an increase of 11.167 units in students' academic morale was observed with each additional unit of sand play therapy, demonstrating a positive and significant impact.

Conclusion: These findings suggest that sand play therapy enhances scientific morale by providing visual and verbal reinforcement, enabling students to form mental representations of concepts, objects, and attitudes. This process improves communication skills, fosters creativity, and strengthens critical thinking, self-confidence, perseverance, and collaboration. Additionally, sand play therapy helps transition students from objective thinking to imaginative exploration, enriching their emotional and cognitive development. Given its effectiveness, sand play therapy plays a crucial role in fostering a scientific mindset among elementary students.

* **Corresponding author:** Akbar Jadidi Mohammadabadi, Assistant Professor of Educational Sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran.
a.jadidi@pnu.ac.ir

Extended Abstract

Introduction

The scientific spirit plays a fundamental role in students' academic success by fostering essential skills such as creativity, perseverance, confidence, teamwork, and critical thinking. Developing these attributes at an early age enhances students' ability to engage with learning materials, solve problems effectively, and cultivate a lifelong love for inquiry-based learning. Research suggests that children with a strong scientific spirit demonstrate higher levels of academic motivation, intellectual curiosity, and adaptability, all of which contribute to long-term educational success. One promising approach for fostering scientific spirit in children is sand play therapy. This therapeutic method, which involves using sand and miniature objects to create symbolic representations, has been widely used in child psychology to enhance emotional regulation, cognitive flexibility, and self-expression. By providing a sensory-rich, interactive environment, sand play therapy allows children to develop their imaginative and abstract thinking skills, which are essential components of a scientific mindset. Despite the growing interest in sand play therapy as an educational tool, limited empirical studies have examined its impact on fostering scientific spirit in young learners. The present study aimed to bridge this gap by investigating the effectiveness of sand play therapy in enhancing the scientific spirit of second-grade female students in Kerman during the 2023–2024 academic year.

Methodology:

Research Design and Participants: This study employed a quasi-experimental design, featuring pre-tests, post-tests, and a control group. The statistical population comprised all second-grade female students in Kerman, totaling approximately 900 students. Using a random cluster sampling method, 50 students were selected and randomly assigned to either an experimental group ($n = 25$) or a control group ($n = 25$). **Intervention:** Sand Play Therapy Sessions: Students in the experimental group participated in 10 structured sand play therapy sessions, each lasting 45 minutes, over a period of five weeks. The intervention was designed based on Boik & Goodwin's (2000) Step-by-Step Guide to Sand Play Therapy and included structured storytelling, role-playing, and guided reflection exercises. The therapy sessions had three main objectives: (1) stimulating creativity through symbolic representation, (2) encouraging problem-solving by engaging with diverse scenarios, and (3) fostering critical thinking through hands-on exploration in sand trays. **Measurement Tools:** A researcher-developed Scientific Spirit Questionnaire was used as the primary measurement tool. The questionnaire assessed five core dimensions of scientific spirit:

1. Creativity – ability to generate novel ideas and think innovatively.
2. Perseverance – persistence in problem-solving and facing academic challenges.
3. Confidence – belief in one's intellectual abilities and self-efficacy.
4. Teamwork – collaborative problem-solving and cooperative learning.
5. Critical Thinking – ability to analyze, evaluate, and apply logical reasoning.

The questionnaire was validated by educational psychology experts, and its reliability was confirmed using Cronbach's alpha ($\alpha = 0.87$), indicating a high level of internal consistency and reliability. **Data Analysis:** The collected data were analyzed using Analysis of Covariance (ANCOVA) in SPSS 25 software. Additionally, regression analysis was conducted to examine the predictive relationship between sand play therapy and changes in scientific spirit scores.

Finding:

Overall Impact of Sand Play Therapy: The results demonstrated a significant positive impact of sand play therapy on students' scientific spirit. The ANCOVA results revealed a strong effect size ($F = 18.47$, $p < 0.001$, partial $\eta^2 = 0.72$), indicating that the intervention had a substantial influence on students' academic mindset. **Pre-Test vs. Post-Test Comparisons:** The mean scientific spirit score in the experimental group increased from 34.12 ($SD = 4.86$) in the pre-test to 45.79 ($SD = 5.21$) in the post-test. In contrast, the control group showed no significant change (pre-test: 33.87, $SD = 4.92$; post-test: 34.05, $SD = 4.83$), confirming that the observed

improvements were due to the sand play therapy intervention. Impact on Specific Dimensions of Scientific Spirit. Further analysis revealed that sand play therapy had a positive effect on all five dimensions of scientific spirit: Creativity increased by 35.4% after the intervention. Perseverance improved significantly, with a 29.7% increase. Confidence scores showed a 31.2% rise compared to the pre-test. Teamwork skills were enhanced by 27.5%. Critical thinking demonstrated the highest improvement, with a 38.9% increase. Regression Analysis Findings: Regression analysis further supported these results, indicating that for every unit increase in exposure to sand play therapy, the scientific spirit score increased by 11.167 units. These findings confirm that sand play therapy is a highly effective intervention for fostering a scientific mindset in young learners.

Conclusion and Recommendations:

Implications for Educational Psychology: The findings of this study provide strong evidence that sand play therapy serves as a powerful tool for fostering scientific spirit in young students. The therapy's ability to enhance creativity, critical thinking, and confidence makes it a valuable addition to early childhood education programs. Visual and verbal reinforcement in sand play therapy enables students to form mental representations of abstract concepts, improving comprehension and problem-solving abilities. Hands-on exploration fosters imaginative thinking, reduces rigid thought patterns, and encourages more flexible cognitive processing. Collaborative storytelling and role-playing activities enhance students' communication skills and teamwork abilities.

Recommendations for Future Practice: Given the positive impact of sand play therapy on scientific spirit, educational institutions are encouraged to:

1. Integrate structured sand play therapy programs into early childhood curricula.
2. Provide teacher training on incorporating play-based learning techniques to nurture students' scientific thinking.
3. Conduct further research to explore the long-term effects of sand play therapy on cognitive, social, and emotional development.

Ethical Considerations: This study adhered to strict ethical guidelines, ensuring that informed consent was obtained from students' parents. Participant confidentiality was maintained. Voluntary participation was ensured. Ethical approval was secured from the relevant educational and research authorities in Kerman.

Funding: No external funding was received for this study.

Conflict of Interest: The author declares no conflicts of interest.

Acknowledgments: The author expresses gratitude to the participating students, parents, and school authorities for their cooperation. Special thanks to research supervisors and peer reviewers for their valuable insights and contributions.

مقاله پژوهشی

اثربخشی شن‌بازی‌درمانی بر بهبود روحیه علمی دانش‌آموزان

اکبر جدیدی محمدآبادی

استادیار، گروه علوم تربیتی و مشاوره، دانشگاه پیام‌نور، تهران، ایران

مشخصات مقاله

چکیده

زمینه و هدف: هدف این پژوهش، اثربخشی شن‌بازی‌درمانی بر بهبود روحیه علمی دانش‌آموزان پایه دوم ابتدایی

شهر کرمان بود.

واژه‌های کلیدی:

شن‌بازی‌درمانی،

روحیه علمی،

دانش‌آموزان.

روشن: این پژوهش از حیث هدف، کاربردی و از نوع پژوهش‌های نیمه‌آزمایشی است. جامعه این پژوهش، کلیه دانش‌آموزان دختر پایه دوم کرمان در سال تحصیلی ۱۴۰۲_۱۴۰۳ بود. برای انتخاب نمونه آماری، از نمونه‌گیری تصادفی استفاده شده است. به این منظور، ۵۰ نفر از دانش‌آموزان دختر پایه دوم ابتدایی، به طور تصادفی انتخاب شده و به دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند(۲۵ دانش‌آموز گروه آزمایش و ۲۵ دانش‌آموز گروه کنترل). ایزار اندازه‌گیری برنامه گام به گام بازی‌درمانی و پرسشنامه روحیه علمی دانش‌آموزان محقق ساخته بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری توصیفی و آمار استنباطی(تحلیل کواریانس) استفاده شده است.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که بر اساس سطح معنی‌داری بین شن‌بازی درمانی و روحیه علمی دانش‌آموزان، رابطه خطی برقرار است. از سوی دیگر، مقدار اثر برای هر یک از این متغیرها نیز، در ستون اندازه اثر در مدل تحلیل کواریانس دیده شد. هر چه مقدار این ستون برای هر یک از سطرها بیشتر باشد، تأثیر آن روی متغیر وابسته بیشتر است. همچنین بر اساس نتایج به دست آمده، عرض از مبدأ برای مدل رگرسیونی با افزایش هر واحد شن‌بازی‌درمانی مقدار ۱۱/۱۶۷ واحد روحیه علمی دانش‌آموزان افزایش و مثبت و معنادار شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به این نتایج، می‌توان گفت که بهبود روحیه علمی از طریق شن‌بازی به صورت دیداری و کلامی، به کودکان در درک این مفاهیم کمک می‌کند. حمایت دیداری، آن‌ها را قادر می‌سازد تا تصویری ذهنی از اشیا، اطلاعات و نگرش‌های اطراف خود ایجاد کند و درک دیداری و کلامی را برای آن‌ها آسان سازد و به تقویت مهارت‌های ارتباطی بین آن‌ها، دوستان و معالم‌نشان کمک می‌کند. همچنین تفکر عینی و تجارب بیرونی در زمینه احساسات به دلیل محدودیت در تجسس و خیال‌پردازی و تمرکز بر امور ساده بیرونی رخ می‌دهد که از طریق شن‌بازی تخیلات کودک تقویت شده و تفکر عینی کاهش می‌یابد؛ بنابراین شن‌بازی نقش پررنگ و با اهمیتی در روحیه علمی(خلاقیت، تلاش مستمر، اعتماد به نفس، توانایی کار گروهی و تفکر انتقادی) دانش‌آموزان دارد.

نویسنده مسئول

a.jadidi@pnu.ac.ir

دریافت شده: ۲۵ بهمن ۱۴۰۳

پذیرش شده: ۱۰ فروردین ۱۴۰۴

منتشر شده: ۱۰ فروردین ۱۴۰۴

مقدمه

بازی، جزئی از زندگی انسان از بدو تولد تا زمان مرگ است. انسان، از نظر فیزیولوژیک نیاز به جنبش و حرکت دارد و بازی جزء مهم این جنبش و حرکت است. انسان برای رشد ذهنی و اجتماعی خود، نیاز به تفکر دارد و بازی خمیرمایه تفکر است (سبزپور و فتحی، ۱۴۰۳). با تقویت بازی درمانی در کودکان، می‌توان خودکارآمدی و اعتماد را پرورش داد و آن‌ها را به سمت تقویت روحیه علمی و خودپنداره تحصیلی جهت داد و این از طریق سلطه بر ترس‌ها، فراگیری مهارت و یادگیری تکالیف جدید انجام می‌شود و کودکان هیجاناتشان را از طریق عمل، کاربرد تفکر خلاقانه برای حل مسائل، یادگیری درباره خودشان آزاد می‌کنند (زمانی کلجاهی و همکاران، ۱۴۰۱). در این زمینه، بازی درمانی یکی از روش‌هایی است که در درمان اختلالات و مشکلات کودکان مناسب بوده و در تعديل شناخت‌های منفی کودکان به شناخت‌های مثبت مؤثر است. مداخله به کمک شن‌بازی، یکی از روش‌های درمانی است که احتمالاً موجب بهبود روحیه علمی دانشآموزان می‌شود. روش مداخلاتی "محوطه‌شنی" توجه بسیاری از درمان‌گران، مشاوران و محققان را به خود جلب نموده است (غیاثی‌زاده، ۱۳۹۲).

شن‌بازی درمانی برای کودکان، این امکان را به وجود می‌آورد تا به بیان تجربیات احساسی و چشمگیر خود بپردازند (شجاعی و خاموشی، ۱۳۹۴). استفاده از سميل‌ها و نمادها به کودکان این امکان را می‌دهد تا خود را از تجربیات احساسی عمیق دور کرده، به تعمق و تفکر بپردازند. (Sue Dawson, 2011)

لی و همکاران (۲۰۱۸) به بررسی تأثیر شن‌بازی درمانی بر افزایش عزت‌نفس کودکان پرداختند. مطالعه آن‌ها یک طرح آزمایشی با هدف شناسایی تأثیر روش شن‌بازی جهت بهبود عزت‌نفس و پنج مؤلفه آن (عزت‌نفس عمومی، اجتماعی، خانوادگی و تحصیلی) بود.

سیدی اندی و همکاران (۱۴۰۰) به مقایسه اثربخشی بازی درمانگری کودک محور و بازی درمانگری والدینی بر سطوح نظریه ذهن در کودکان دارای اختلال اضطراب‌جدایی پرداختند. نتایج نشان داد، هر دو مداخله در ارتقای سطوح نظریه ذهن در کودکان دارای اضطراب‌جدایی، مؤثر هستند.

خجسته (۱۳۹۹) به بررسی اثربخشی شن‌بازی درمانی بر اضطراب و انگیزه پیشرفت دانشآموزان مضطرب پایه سوم ابتدایی پرداخته است. نتایج تحلیل داده‌ها نشان داد، میزان اضطراب گروه آزمایش بعد از انجام فعالیت‌های شن‌بازی، کاهش یافته و میزان انگیزه پیشرفت این گروه، افزایش یافت.

یکی از اهداف و وظایف مهم آموزش و پرورش، ایجاد زمینه برای رشد همه‌جانبه فرد و تربیت انسان‌های سالم، کارآمد و مستحول برای ایفای نقش در زندگی فردی و اجتماعی است (Heuz, 2012). از آنجایی که دانشآموزان یکی از ارکان اساسی نظام آموزشی کشور هستند، توجه به این قشر، از لحاظ آموزشی و تربیتی، باروری و شکوفایی هر چه بیشتر نظام آموزشی و تربیتی جامعه را در پی دارد (صفری و همکاران، ۱۳۹۳). با این وجود، تعداد کمی از دانشآموزانی که وارد مدرسه می‌شوند، می‌توانند استعدادهای خود را شکوفا سازند و در این عرصه موفق گردد و به اصطلاح پیشرفت تحصیلی و روحیه علمی خوبی داشته باشند (جدیدی محمدآبادی و همکاران، ۱۳۹۷).

اگرچه آموزش و پرورش مفیدترین منابع برای توسعه اقتصادی اجتماعی هر کشور است، اما عوامل متعددی وجود دارد که می‌تواند، بر پیشرفت تحصیلی و بهبود روحیه علمی تأثیر بگذارد (Abdollahi Keivani and Abolmaali, 2018). در واقع، این حقیقت وجود دارد که اگر چندین عامل منفی باهم ترکیب شوند، خطر عدم موققت افزایش می‌یابد (Bisrat Tekle & Babita, 2018). توجه به کیفیت این نظامها، یکی از دغدغه‌های طراحان و سیاست‌گذاران آموزش و پرورش بوده است، به‌طوری که امروزه یکی از مسائل مهم، موققت و عدم موققت در تحصیل دانشآموزان است (Barrett et al, 2017)، بنابراین نظام آموزشی را زمانی می‌توان کارآمد دانست که پیشرفت تحصیلی دانشآموزان آن در دوره‌های مختلف، دارای بیشترین و بالاترین رقم باشد و از جمله نگرانی‌های معلمان، مسئولان آموزش و پرورش و خانواده‌های دانشآموزان، بهبود روحیه علمی و جلوگیری از افت تحصیلی آموزان باشد (تمنایی‌فر و همکاران، ۱۳۹۰). هر نظام آموزشی و تربیتی برای دستیابی به بهترین نتیجه و رفع موانع و کمبودها در سراسر فعالیت‌های همواره مورد

ارزیابی قرار می‌گیرد. مهم‌ترین و عینی‌ترین معیار ارزیابی در این نظامها، بهبود روحیه علمی است که از نظر علمی و عملی دارای اهمیت بسیاری برای پذیرش در کلاس درس، دستیابی به شغل مناسب و غیره است(خجسته، ۱۳۹۹). از جمله معیارهای اصلی کارایی نظام آموزش و پرورش هر کشور، بهبود روحیه علمی فرآگیران و افزایش عملکرد آن است(Asarta & Schmidt, 2017).

روحیه علمی، دارای مؤلفه‌هایی چون رفتار خلاقانه، تفکر انتقادی و حل مسئله، توانایی کار گروهی، تلاش مستمر، حساسیت نسبت به محیط، کنجکاوی و پرسشگری، اعتماد به نفس، خودتنظیمی و تخیل است(حدادعلوی و همکاران، ۱۳۸۹) که در این پژوهش چند مؤلفه را به صورت مختصر توضیح می‌دهیم.

(۱) رفتارهای خلاقانه

یانگ و چنگ(۲۰۱۴) معتقدند، خلاقیت یکی از جنبه‌های اصلی تفکر یا اندیشیدن است که انسان با کمک آن می‌تواند، اهداف آرمان‌گرایانه خود را تحقیق بخشیده و توانایی‌های خود را شکوفا سازد(Yang & Cheng, 2014). کارانراتون و کلمما(۲۰۲۳) تفکر خلاق را نوعی از تفکر می‌دانند که منجر به دیدگاه‌های جدید، رویکردهای نوظهور، دورنمایهای تازه و راههای جدید برای فهم و درک اشیاء و موقعیت‌ها می‌شود(Karunaratne & Calma, 2023).

(۲) تفکر انتقادی و حل مسئله

تفکر انتقادی، افرادی را تربیت می‌کند که بتوانند، به انتخاب و ارزیابی امور و مسائل مختلف بپردازنند(عباسزاده و همکاران، ۱۴۰۲). از سوی دیگر، تربیت دانشآموزان متفکر و حل‌کننده مسئله، منوط به آموزش تفکر و مهارت‌های آن به دانشآموزان است تا بیاموزند چطور فکر کنند، به چه ارزش‌هایی احترام بگذارند، چگونه سؤال کنند، چه سؤالاتی مطرح کنند، چه زمانی از استدلال استفاده نمایند و کدامین روش استدلالی را به کار گیرند(حسنی و همکاران، ۱۳۹۹؛ حدادعلوی و همکاران، ۱۳۸۹).

(۳) توانایی کارگروهی

از آنجایی که محیط کلاس یک محیط جمعی است، آموزش نیز باید با شرایط فعالیت جمعی سازگار باشد(جاودانی و همکاران، ۱۴۰۲). در چنین محیط‌هایی است که فرایندهای اجتماعی از قبیل سازگاری، همکاری، مخالفت، توافق و تبادل نظر، شکل می‌گیرند(قناعت‌پیشه و همکاران، ۱۳۹۹).

(۴) اعتماد به نفس

اعتماد به نفس، ارزیابی و قضاوت مداومی است که فرد از خود دارد. دانشآموزی که نگران قضاوت دیگران و تمسخر از جانب آن‌ها باشد، توانایی حل مسئله و جستجوگری را در خود نمی‌بیند. در واقع، دانشآموزان کنجکاو آرامش روانی، اطمینان خاطر و اعتماد به نفس کافی دارند(Zahed Babolan et al, 2008).

(۵) خودتنظیمی

شایسته است، معلمان با آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی به دانشآموزان، فرصت بیشتری برای یادگیری به آن‌ها بدهند. همچنین با ارائه مطالب درسی به‌گونه‌ای که جزء ساخت شناختی دانشآموزان قرار گیرند، همراه با آموزش راهبردهای فراشناختی، محیط یادگیری مناسب‌تری را برای یادگیرندگان ایجاد کنند(موسی‌رمضانی، ۱۳۹۰). انسان، برای رشد ذهنی و اجتماعی خود نیاز به تفکر دارد و بازی خمیرماهیه تفکر است. یکی از بازی‌هایی که نه تنها مورد توجه تمامی کودکان است، بلکه احتمالاً می‌تواند رشد او را تحت تأثیر قرار دهد، شن‌بازی است(جعفری، ۱۳۹۳). مداخله به کمک شن‌بازی، یکی از روش‌های درمانی است که موجب بهبود روحیه علمی دانشآموزان می‌شود. بازی کودک با شن، به خاطر تجربه لمسی و جنبشی آن و ترسی است که در محوطه شنی رخ می‌دهد و موجب بروز ریزی و تخلیه هیجانی می‌شود و از نظر شناختی توانایی شناسایی و حل مشکلات را در او به وجود می‌آورد و باعث کاهش رفتارهای نادرست می‌شود(ابوالمعالی و همکاران، ۱۴۰۰).

شن بازی درمانی، روشی غیرکلامی که در آن کودک با ساختن دنیای خود در سینی شن به بیان تعارضات، تمایلات و هیجاناتش می‌پردازد و در جریان خلق این صحنه توسط کودک، درمانگر، نقش مشاهده‌گر صامت را بازی می‌کند (Li & Wu, 2022). آگاهی شناختی عمیقی از تجربه شن‌بازی در درمان جو ایجاد می‌کند که در آن فرد با بیان خود به ایجاد ارتباط بین ذهن، بدن و تخیلاتش با هم می‌پردازد (Sue Dawson, 2011). فرض کلیدی در شن‌بازی درمانی این است که مواد انتخاب‌شده و نحوه قرار دادن اشیاء کوچک در جعبه شن، منعکس‌کننده نگرانی‌ها و مسائل مربوط به مراجع و عینی و برونو سازی این نگرانی‌هاست. این فرایند، به درک بیشتر و تسلط نهایی بر مشکلات منجر می‌شود (کهریزی و همکاران، ۱۳۹۴).

مدرسه واحد عملیاتی نظام آموزشی است، می‌تواند سنگ تغییرات و توسعه‌های بلندمدت یک جامعه باشد. اگر مدرسه بتواند، انسان‌های خلاق، نوآور، دانش‌پژوه را به جامعه تحويل دهد، واضح است به جامعه‌ای خلاق و اندیشمند و دانش‌آفرین روی خواهد آورد که در آن افراد خلاق‌اند نه مقلد، تولیدکننده‌اند نه مصرف‌کننده و نهایتاً انسان‌های برتر و برجسته آن خواهند توانست، جامعه خود را به اوج پیشرفت رسانده و افتخارآفرین باشند (Michelle et al, 2019).

از دیدگاهی دیگر، مدرسه باید نسلی را تربیت کند که هم به مسائلی زندگی بپردازد و هم به آموزش مهارت‌های لازم برای مواجه با مشکلات زندگی و هم نسلی آینده‌نگر باز آورده که با پیش‌بینی مشکلات احتمالی، خود را به معلومات و دانش، مهارت‌ها و شیوه‌های رفتاری لازم برای زیستن در جهان آینده تجهیز کند (هاشمی و خروطی، ۱۳۹۹).

مدرسه باید بتواند بستر تفکر، تخيّل، تعقل، کشف، خلاقیت و سازندگی را فراهم آورد، او را نسبت به موضوع یادگیری و حل مسئله کنجکاو و علاوه‌مند کند، به طور فعال در فرایند یاددهی-یادگیری درگیر کند و نسبت به درست آموختن، صحیح عمل کردن و هدفمند زندگی کردن حساس، کنجکاو، علاوه‌مند، مسئول و متعهد سازد (تکلوی، ۱۳۹۰). از آنجایی که بسیاری از کودکان و دانش‌آموزان بهویژه در دوره‌های تحصیلی پایین‌تر با روحیه کنجکاوی و جستجوگری وارد نظام آموزشی می‌شوند، انتظار می‌رود این روحیه، تقویت شود و با درک صحیح از روش‌های نوین تربیتی و با تکیه بر تاریخ غنی گذشته و با ایمان به خودبازرگانی، نسل جوان و مستعد را با مفاهیم جهان امروز آشنا نمود و خلاقیت، کنجکاوی و جستجوگری آنان را بارور کرد؛ بنابراین نتیجه می‌گیریم که مهم‌ترین نقش یا کارکرد مدارس تعقیب دو هدف است: ۱. کمک به دانش‌آموزان که چگونه یادگرفتن را بیاموزند. ۲. فراهم آوردن فرسته‌های یادگیری برای دانش‌آموزان بهمنظور تقویت انواع مهارت‌ها و توانایی‌های ذهنی (محمدشیری‌فی و همکاران، ۱۳۹۲).

شن‌بازی در دنیای امروزی و بهویژه در درمان کودکان عصر حاضر، جایگاه مناسب خود را یافته است. شن‌بازی درمانی، روش مناسبی در اصلاح رفتار، ارتقا مهارت‌های اجتماعی مناسب است. با توجه به اهمیت شن‌بازی درمانی در بهبود روحیه علمی دانش‌آموزان دوره ابتدایی در روند پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، چه بسا در بسیاری از برنامه‌های آموزشی مورد بی‌توجهی قرار گرفته است، بنابراین به دنبال پاسخی بر این پرسش هستیم که آیا شن‌بازی درمانی، بر بهبود روحیه علمی دانش‌آموزان دوّه اول ابتدایی شهر کرمان تأثیر دارد؟

روش

این پژوهش از حیث هدف، در گروه تحقیقات کاربردی و از نظر روش، از نوع نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با دو گروه آزمایش و کنترل است. جامعه این پژوهش، کلیه دانش‌آموزان دختر پایه دوم ابتدایی شهر کرمان در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ با تعداد تقریبی ۹۰۰ نفر بودند. برای انتخاب نمونه آماری، از نمونه‌گیری تصادفی استفاده شده است. از آن جایی که این پژوهش در کلاس طبیعی صورت گرفته است و امکان انتخاب آزمودنی‌ها و انتساب آن‌ها در گروه‌های آزمایش و کنترل وجود نداشت، لذا دو کلاس پایه دوم ابتدایی انتخاب گردید و یک کلاس به عنوان گروه آزمایشی در معرض متغیر مستقل قرار گرفت. به این منظور ۵۰ نفر از دانش‌آموزان دختر پایه دوم ابتدایی انتخاب شده و به طور تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند (۲۵ دانش‌آموز گروه آزمایش و ۲۵ دانش‌آموز گروه کنترل). بعد از انتخاب و جایگزینی تصادفی دانش‌آموزان در دو گروه‌های آزمایش و گواه، دانش‌آموزان

حاضر در گروه آزمایشی به مدت ۱۰ جلسه تحت مداخله قرار می‌گیرند. طبق طرح تحقیقی انتخاب شده، در فرایند اجرای مداخله برای مقایسه دو گروه آزمایشی و گواه، در مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و یک ماه پس از مداخله (پیگیری) پرسشنامه‌ها توسط پژوهشگر مورد تأیید و کامل گردید.

در این مطالعه، مداخله‌ای که برای گروه آزمایش اجرا شد، عبارت است از مداخله به کمک شن‌بازی‌درمانی (بر اساس کتاب راهنمای گام به گام شن‌بازی‌درمانی). مداخله توسط پژوهشگر به مدت دو ماه به صورت هفتگی در ۱۰ جلسه (۴۵ دقیقه) اجرا شد. از آزمون آماری تحلیل کوواریانس یک‌طرفه در این پژوهش استفاده گردیده است. جهت تحلیل داده‌ها نیز از نرم‌افزار آماری SPSS 25 استفاده شده است.

جلسات شن‌بازی

خلاصه برنامه گام به گام شن‌بازی‌درمانی (بر اساس کتاب راهنمای گام به گام شن‌بازی‌درمانی؛ Boik & Goodwin, 2000):

مرحله اول: خلق کردن دنیا

(الف) معرفی شن‌بازی به دانش‌آموزان:

- ایجاد یک فضای ایمن، محافظت‌شده و آزاد.
- معرفی دوباره سینی‌ها و ظروف، اشیا، فرآیند و مراحل انجام کار به مراجع.
- به کودک بگویید که ما برخی اوقات از شن برای این موضوع استفاده می‌کنیم که به ما داستانی را بگویید یا این که با آن درباره چیزی صحبت می‌کنیم یا این که با شن تصویری از آنچه درباره آن فکر می‌کنیم یا احساسی که داریم استفاده می‌نماییم.
- قرار دادن خودمان در موقعیتی که مراجع با آن احساس راحتی داشته باشد.
- به کودک بگویید که در انجام شن‌بازی هیچ روش و کار استیباها برای انجام بازی وجود ندارد.
- او هر چه بخواهد خلق کند را می‌تواند با آن درست کند.
- او می‌تواند با شن‌بازی کند و از هر شی و جسمی که روی میز است برای گفتن داستان استفاده نماید.
- به مراجع بیاموزید که وقتی کارش تمام شد شما را آگاه کند.

(ب) ساختن دنیا:

- کودک هر صحنه‌ای را که بخواهد خلق می‌کند.
- بدون این که در کار کودک دخالت کنید و یا این که تفسیری برای او انجام دهید، شاهد کار او باشید به او افتخار کنید و به او احترام بگذارید.
- مراجعان می‌توانند دنیا را با و یا بدون کمک اشیا و بسازند.
- ساكت بمانید و کاملاً متوجه و مراقب اوضاع باشد.

مرحله دوم: تجربه کردن و آرایش دوباره دنیا

(الف) تجربه کردن:

- شما می‌توانید بگویید: این تصویر درست مانند یک دنیا است. این تصویر یک مکان خاص و ویژه است، زمان کوچکی را صرف این موضوع کنید که وانمود نمایید، شما در این مکان زندگی می‌کنید. شما می‌توانید بلند شده و اگر دوست دارید در اطراف آن قدم بزنید و از تمامی جهت‌های مختلف آن دنیا را ببینید.

- دانش‌آموز را تشویق کنید که کاملاً دنیا را با تمام وجود تجربه نماید.

- وقتی که مراجعه نسبت به آن دنیا واکنش نشان می‌دهد شما ساكت بنشینید (این زمان همان زمان تجربه کردن عمیق است).

- به کودک اجازه دهید که اگر خواست هر تغییر را که دوست دارد در دنیای خود ایجاد نماید.

- با اعمال تغییرات مراجع هم اگر بخواهد، می‌تواند آن دنیا را ترک نماید.

- به مراجع زمان دهید تا دوباره آن دنیایی را که تغییر یافته است را تجربه کند.

مرحله سوم: درمان

(الف) گردش در دنیا:

- در همان طرفی که مراجع ایستاده است، بایستید و به او ملحق شوید.
- از کودک بپرسید که آیا می‌تواند، راهنمای یا معلم شما باشد و همه چیز را درباره آن دنیا به شما بگوید یا خیر، یا این که به شما بگوید در آن دنیا چه اتفاقی در حال رخ دادن است. از کودک بپرسید آیا ایرادی ندارد وقتی که در حال صحبت کردن در مورد آن دنیا است از او سؤالاتی بپرسید.
- اگر کودک درباره این مرحله از کار مشکلاتی داشت، شما می‌توانید از کودک بخواهید که از تصور و خیال خود استفاده نماید و برای شما هر داستانی را تعریف کند که او می‌خواهد درباره دنیایی که خلق کرده است روی دهد.
- به احساسات کودک درباره آن دنیا واکنش نشان دهید.
- به زبان و نشانه‌های غیرکلامی در هنگام تعریف کردن داستان توجه کامل داشته باشد.
- مراجع را تشویق کنید که همان احساساتی را که در او بروز می‌کند، نشان دهد.

(ب) مداخله‌های درمانی:

- سؤالاتی درباره دنیا بپرسید و به همان مواردی واکنش نشان دهید که مربوط به مراجع به آن اشاره می‌کند.
- تمرکز خود را بر روی اشیا داخل و بر روی میز(سینی) جلب کنید.
- شما می‌توانید از اشیای داخل سینی و دنیا نیز بخواهید که با یکدیگر صحبت کنند.
- شما می‌توانید از کودک بخواهید با استفاده از اشیاء یک تور گردشی برای شما در سینی شن را خلق کند.
- شما می‌توانید از کودک بخواهید که به شما نشان دهد در آن سینی(دنیا) چه اتفاقی در حال رخ دادن است(آن اتفاقی را که در حال رخ دادن است را بازی کند).
- اگر کسی در داخل آن دنیا و سینی نیاز به کمک داشت، شما می‌توانید از کودک بخواهید که یک شخصیت و یا شی دیگری را وارد آن دنیا کند تا بتواند، مانند یک کمدنهنده در آن جا برای آن فرد عمل کند.
- نحوه مداخلات درمانی خود را برای این کار انتخاب کرده و به کار ببرید(برای مثال روش‌های گشتالت، نمایش اخلاقی و انتقادی، نمایش مصور، ساختاربندی دوباره ادراکی، هنر درمانی).

مرحله چهارم: سندبرداری(مستندسازی)

(الف) تصویربرداری مشتری:

- اجازه دادن به مراجع برای تصویربرداری از دنیا از هر زاویه‌ای که خودش بخواهد.
- اگر که این تصویر یک عکس زود ظاهر شونده باشد، مراجع می‌تواند آن را با خود به خانه ببرد. اگر که آن تصویر با یک دوربین دیجیتال گرفته شد، در جلسه بعد آن عکس را به کودک بدهید.

(ب) عکسبرداری درمانگر:

- با اجازه مراجع، می‌توانید برای استفاده‌ها و کاربردهای آینده، تصاویری را از آن دنیا داشته باشد.

مرحله پنجم: مرحله گذار و انتقال

(الف) معناسازی_ساختن:

- شما می‌توانید از کودک بخواهید، توضیح دهد که چه طور آن دنیا را ساخته است.
- شما می‌توانید این طور بگویید: زندگی تو در چه زمانی و به چه صورتی شبیه به این بازی و دنیای شنی است.
- شما می‌توانید بگویید: چه چیزی در این دنیا و بازی شنی وجود دارد که تو بخواهی آن را به یاد بیاوری.
- به یاد داشته باشید که همیشه به دنبال رفتار کودک حرکت کنید.

- ب) ارتباط دادن این بازی شی با زندگی و دنیای واقعی مراجع:
- اگر کودک ارتباطاتی را بین شنی و زندگی خودش ایجاد کرد، به کودک کمک کنید تا بتواند آن اتفاقی را در حال رخ دادن است را درک کند.
 - به کودک کمک کنید که دنیا را به صورتی با معنا تبدیل نماید.
 - کودک را ترغیب کنید به این نکته توجه کند که چه طور موارد و مسائل داخل این دنیا در زندگی روزمره او پیدا کرده و نشان داده می‌شود.
 - با خاطرات و یا مسائل جاری زندگی او ارتباط ایجاد کنید.
 - از روش‌های عملی و کاربردی برای مراجع استفاده کنید تا بتواند به وسیله آن‌ها موقعیت‌های خطرناک، تهدیدکننده و غیرراحت را که برایش رخ می‌دهد، درک کرده و با آن‌ها کنار بیاید.
 - بعد از اتمام جلسات شن‌بازی محقق از دانش‌آموزان انتخابی در مورد پرسشنامه روحیات علمی سؤال پرسیده می‌شود تا اثر شن‌بازی را سنجیم.

پرسشنامه روحیه علمی دانش‌آموزان

این پرسشنامه محقق ساخته است که از تحقیق محمدشریفی (۱۳۹۲) بهره گرفته شده است. محقق پس از گردآوری مؤلفه‌ها از طریق مصاحبه به تدوین یک فرم نظرسنجی پرداخته است و ۱۲ نفر از اعضای هیئت‌علمی رشتۀ علوم تربیتی و روانشناسی میزان اهمیت هر مؤلفه را بر حسب طیفی از نمره (۰-۱۰) اعلام نموده‌اند. بر این اساس، پرسشنامه مقدماتی با ۴۹ سؤال بسته‌پاسخ با مقیاس ۴ درجه‌ای تدوین شد. سؤالات پرسشنامه در زمینه ۹ مؤلفه رفتارهای خلاقانه، تفکر انتقادی و حل مسئله، توانایی کار گروهی، تلاش مستمر و پشتکار و کنگکاوی و پرسشگری، حساسیت به محیط، اعتماد به نفس، خودتنظیمی، تخیل و ادراک فضایی طراحی گردید، ولی در پژوهش حاضر تعدادی از این مؤلفه‌ها توسط محقق حذف گردید و در نهایت مؤلفه‌های خلاقیت، تلاش مستمر، اعتماد به نفس، توانایی کار گروهی و تفکر انتقادی به عنوان مؤلفه‌های مورد نظر انتخاب شدند. مؤلفه خلاقیت شامل سؤالات خلاقیت (۶-۱)، تلاش مستمر (۷-۱۶)، اعتماد به نفس (۱۹-۱۷)، توانایی کار گروهی (۲۰-۲۲) و تفکر انتقادی (۲۹-۲۳) است که تعداد سؤالات این پرسشنامه ۲۹ گویه است. پایابی این پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ محاسبه و ۰/۹۱ برآورده شد. برای سنجش روابی محتوای پرسشنامه، این ابزار در اختیار ۲ نفر از متخصصان موضوعی رشتۀ علوم تربیتی قرار گرفت و سپس فرم نهایی در قالب ۲۵ سؤال تدوین گشت. همچنین در پژوهش حاضر، پایابی این پرسشنامه توسط محقق و بر اساس روش آلفای کرونباخ اندازه‌گیری و ۰/۷۶ محاسبه شد.

یافته‌ها

در جدول ۱ آماره‌های توصیفی هریک از متغیرهای تحقیق را اعم از میانگین، انحراف معیار، ماکزیمم، مینیمم قابل بررسی است.

جدول ۱. آماره‌های توصیفی متغیرهای تحقیق

تلash مستمر_پیش‌آزمون	خلاقیت_پیش‌آزمون	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمترین مقدار	بیشترین مقدار	مقدار
۷-۱۶	۰/۹۱	۲۵	۰/۵۹۸	۰/۵۹۸	۱/۹۵	۴/۳۰	
۰/۷۶	۰/۵۰۶	۲۵	۱/۰۷	۱/۰۷	۱	۴/۶۷	
۰/۲۰	۰/۳۲	۲۵	۰/۵۶۳	۰/۵۶۳	۲/۱۰	۴/۶۵	
۰/۷۶	۰/۸۳	۲۵	۰/۵۲۰	۰/۵۲۰	۲/۵۹	۴/۶۵	
۰/۷۶	۰/۹۱	۲۵	۰/۷۸۵	۰/۷۸۵	۲	۴/۲۰	

۵	۱	۰/۹۵۱	۳/۵۶	۲۵	آزمایش	
۴/۶۶	۲	۰/۵۳۲	۳/۳۱	۲۵	کنترل	
۴/۶۵	۲/۵۹	۰/۵۱۱	۳/۸۱	۲۵	آزمایش	تلاش مستمر-پس آزمون
۴/۳۰	۱/۹۵	۰/۵۵۵	۳/۳۱	۲۵	کنترل	اعتماد به نفس-پیش آزمون
۴/۶۷	۱	۱/۰۰	۳/۲۴	۲۵	آزمایش	اعتماد به نفس-پیش آزمون
۵	۲	۰/۵۶۳	۳/۳۰	۲۵	کنترل	اعتماد به نفس-پیش آزمون
۵	۱/۵۳	۰/۵۸۳	۳/۹۷	۲۵	آزمایش	توانایی کار
۴/۳۰	۱/۹۵	۰/۵۶۵	۳/۳۰	۲۵	کنترل	گروهی-پیش آزمون
۵	۱	۱/۰۷	۳/۳۸	۲۵	آزمایش	توانایی کار
۵	۱/۳۳	۰/۸۱۸	۳/۲۵	۲۵	کنترل	گروهی-پیش آزمون
۵	۱/۵۰	۰/۸۲۸	۴/۰۸	۲۵	آزمایش	تفکر انتقادی-پیش آزمون
۵	۱/۳۳	۰/۸۱۸	۳/۲۵	۲۵	کنترل	آزمایش
۴/۳۳	۱	۰/۷۶۹	۳/۲۰	۲۵	آزمایش	تفکر انتقادی-پیش آزمون
۴/۴۳	۱/۳۳	۰/۸۳۳	۳	۲۵	کنترل	تفکر انتقادی-پیش آزمون
۵	۱/۵	۰/۸۶۶	۴/۰۳	۲۵	آزمایش	

با توجه به جدول بالا مقادیر توصیفی هر یک از متغیرهای تحقیق در دو گروه کنترل و آزمایش در پیش آزمون و پس آزمون بررسی شده‌اند.

بررسی وضعیت توزیع متغیرها

در این بخش از تحقیق، لازم است تا وضعیت نرمال بودن توزیع متغیرها مشخص شود. آزمون کولموگروف-اسمیرنوف تک-نمونه‌ای به مقایسه تابع توزیع تجمعی مشاهده شده با تابع توزیع تجمعی مورد انتظار در یک متغیر ترتیبی می‌پردازد. چنانچه داده‌ها دارای توزیع نرمال باشند، می‌توان از آمار پارامتریک استفاده نمود و چنانچه داده‌ها دارای توزیع نرمال نباشند، می‌توان از آمار ناپارامتریک استفاده نمود.

چنانچه سطح معناداری متغیرهای تحقیق (Sig) بزرگ‌تر از ۰.۰۵ باشد، فرض صفر تایید و ادعای نرمال بودن توزیع متغیرهای تحقیق پذیرفته می‌شود.

جدول ۲. سطوح معنی‌داری آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای متغیرهای تحقیق

متغیرها	گروه	تعداد داده‌ها	آماره کلموگروف اسمیرنوف	- مقدار p	نتیجه (نرمال/غیرنرمال بودن توزیع)
خلاقیت-پیش آزمون	کنترل	۲۵	۰/۱۸۵	۰/۰۶۵	نرمال
آزمایش	آزمایش	۲۵	۰/۱۱۸	۰/۰۵۸	نرمال
خلاقیت-پس آزمون	کنترل	۲۵	۰/۱۶۳	۰/۰۸۵	نرمال
آزمایش	آزمایش	۲۵	۰/۱۶۴	۰/۰۸۰	نرمال
تلاش مستمر- پیش آزمون	کنترل	۲۵	۰/۱۳۷	۰/۱۰۱	نرمال
آزمایش	آزمایش	۲۵	۰/۱۸۵	۰/۰۵۷	نرمال
تلاش مستمر-پس آزمون	کنترل	۲۵	۰/۰۹۵	۰/۲۰۰	نرمال

نرمال	۰/۲۰۰	۰/۱۳۸	۲۵	آزمایش	
نرمال	۰/۲۰۰	۰/۱۰۷	۲۵	کنترل	اعتماد به نفس-پیشآزمون
نرمال	۰/۰۵۸	۰/۱۸۵	۲۵	آزمایش	
نرمال	۰/۲۰۰	۰/۰۹۵	۲۵	کنترل	اعتماد به نفس-پسآزمون
نرمال	۰/۰۹۲	۰/۱۸۹	۲۵	آزمایش	
نرمال	۰/۲۰۰	۰/۱۱۳	۲۵	کنترل	توانایی کارگروهی-پیشآزمون
نرمال	۰/۰۹۱	۰/۱۲۰	۲۵	آزمایش	
نرمال	۰/۰۵۴	۰/۱۸۹	۲۵	کنترل	توانایی کارگروهی-پسآزمون
نرمال	۰/۰۸۱	۰/۱۶۳	۲۵	آزمایش	

با توجه به جدول ۲ سطوح معنی داری همه متغیرها بیشتر از ۰/۰۵ است. لذا، متغیرهای تحقیق دارای توزیع نرمال هستند و برای اثبات فرضیات تحقیق، می‌توان از آزمون‌های پارامتریک استفاده کرد.
فرضیه پژوهش: شنبازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان تأثیر دارد.
 برای بررسی اثربخشی شنبازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان از آزمون کواریانس یکراهه استفاده شده است.

جدول ۳: آزمون پیششرط کواریانس

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F مقدار	سطح معنی داری
پیشآزمون	۰/۶۲۹	۱	۰/۶۲۹	۰/۹۴۱	۰/۳۳۷
گروه پسآزمون	۰/۶۲۵	۱	۰/۶۲۵	۰/۹۳۶	۰/۳۳۸
خطا	۳۰/۷۷۰	۴۶	۶۶۸		

با توجه به یافته‌های به دست آمده از جدول شماره ۳، از پیششرط آزمون کواریانس سطح معنی دار به دست آمده ۰/۳۳۸ است که شرط اصلی برای آزمون کواریانس است که باید بزرگ‌تر از ۰/۰۵ باشد، به عبارت دیگر تعامل بین متغیر مستقل و متغیر کواریت معنی دار نیست، در نتیجه فرض همگنی شبیه رگرسیونی رعایت شده است.

جدول شماره ۴: آزمون لوین برای مقایسه برابری واریانس‌ها

F مقدار	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
۱/۱۲۲	۱	۴۸	۰/۲۹۵

با توجه به یافته‌های به دست آمده از جدول شماره ۴، سطح معنی دار به دست آمده از آزمون لوین برای بررسی برابری واریانس‌ها ۰/۰۵ است که بزرگ‌تر از ۰/۰۵ بوده، بنابراین همگنی واریانس‌ها رعایت شده است.

جدول شماره ۵: آزمون کواریانس تأثیر شن‌بازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان

منبع تغییرات مجذورات	مجموع مجذورات	درجه آزادی مجذورات	میانگین مجذورات	F مقدار	سطح معنی‌داری	مجذور ایتا
پیش‌آزمون گروه خطا	۰/۹۵۶	۱	۰/۹۵۶	۱/۴۳۳	۰/۰۰۰	۰/۰۳۰
	۵/۶۳۷	۲	۵/۶۳۷	۸/۴۵۰	۰/۰۰۶	
	۳۱/۳۵۵	۴۷	۰/۶۶۷			

با توجه به یافته‌های به دست آمده از جدول شماهه ۵ در اواین سطر این جدول Corrected model قرار دارد که برآورده مجموع مربعات خطای بدون در نظر گرفتن مقدار عرض از مبدأ(م) نشان می‌دهد؛ که با کوچک بودن مقدار سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ مدل مناسبی حاصل شده است. همچنین بر اساس سطح معنی‌داری به دست آمده که کمتر از ۰/۰۵ است. بین شن‌بازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان متغیر رابطه خطی برقرار است، به این معنی که با افزایش یکی، دیگری نیز افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، مقدار اثر(Effect Size) برای هر یک از این متغیرها نیز در ستون Partial Eta Squared در مدل تحلیل کواریانس دیده می‌شود. هر چه مقدار این ستون برای هر یک از سطح‌ها بیشتر باشد، تأثیر آن روی متغیر وابسته بیشتر است. مقدار «اتای جزئی مربع» (Partial Eta Squared) به صورت تقسیم تغییرات آن عامل به کل تغییرات حاصل می‌شود؛ بنابراین شن‌بازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان تأثیر دارد.

همچنین بر اساس یافته‌های به دست آمده عرض از مبدأ(Intercept) برای مدل رگرسیونی برابر با ۱۱/۱۶۷ است به این معنی که اگر مقدار متغیر عامل را در نظر نگرفته باشیم، با افزایش هر واحد شن‌بازی درمانی مقدار ۱۱/۱۶۷ واحد روحیه علمی دانشآموزان افزایش می‌یابد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش، اثربخشی شن‌بازی درمانی بر بهبود روحیه علمی دانشآموزان پایه دوم ابتدایی شهر کرمان بود. با توجه به یافته‌های به دست آمده، سطح معنی‌داری ۰/۳۳۸ و مدل رگرسیونی برابر با ۱۱/۱۶۷ است که نشان می‌دهد شن‌بازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان تأثیر دارد. با توجه به یافته‌های به دست آمده، سطح معنی‌داری ۰/۰۰ و مدل رگرسیونی برابر با ۴۲/۳۴۱ است؛ که نشان می‌دهد، شن‌بازی درمانی بر روحیه علمی دانشآموزان تأثیر دارد. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های خجسته (۱۳۹۹) کهریزی و همکاران (۱۳۹۴) هم‌سو است.

شن‌بازی، در دنیای امروزی و بهویژه در درمان کودکان عصر حاضر، جایگاه مناسب خود را یافته است. در فرهنگ روان‌درمانی شاهد افزایش علاقه به دیگر سنت‌ها بهویژه سنت‌هایی که قصه‌گویی، روحانیت و مراسم عبادی قداست دارد، بوده‌ایم، هر دو روش ترسیم با شن و شن‌بازی، شرط‌های درمانی هستند که باعث فعال شدن انرژی روان می‌شوند و گذار از یک حالت ذهن به حالت‌های دیگر را امکان‌پذیر می‌سازند، از طرفی یونگ که شن‌بازی درمانی بر پایه نظری او بنا نهاده شده است، می‌گوید: یک تجربه هیجانی که با واژه‌های شناختی، درک و بیان شدنی نیست، می‌تواند به شکل دیداری بخشیدن به آن نشان داد، شن‌بازی درمانی روش مناسبی در اصلاح رفتار و ارتقاء مهارت‌های اجتماعی مناسب است. در واقع درمانگر در جریان بازی درمانی با ایجاد یک شبکه ارتباطی پویا با کودک، فرصت کشف، ابراز و درک بهتر افکار و احساسات را برای آن‌ها مهیا می‌کند. دریافت چنین خدماتی از سوی کودکان اغلب برای والدین هزینه‌بر است. به همین دلیل، شاید بتوان مدرسه را محلی مناسب برای ارائه خدمات بازی درمانی پیشنهاد به این دلیل قابل طرح است که تمام کودکان در ارتباط با مدرسه هستند. مدرسه، محیطی امن برای خانواده و کودک به شمار می‌آید و مسئولان و معلمان اولین افرادی هستند که بلاواسطه با کودک در ارتباط هستند و اولین افرادی هستند که با مشکل کودک مواجهه و به آن به شکلی پی می‌برند. به این ترتیب، ارائه خدمات بازی درمانی در مدارس، فرصت

استفاده از این خدمات را برای تمام کودکان مهیا می‌سازد و از سوی دیگر مدرسه را در انجام امور خود(آموزشی و یادگیری مؤثر) موفق می‌سازد.

با توجه به این نتایج، می‌توان گفت که بهبود روحیه علمی از طریق شن‌بازی به صورت دیداری و کلامی، به کودکان در درک این مفاهیم کمک می‌کند. حمایت دیداری آن‌ها را قادر می‌سازد تا تصویری ذهنی از اشیا، اطلاعات و نگرش‌های اطراف خود ایجاد کند و درک دیداری و کلامی را برای آن‌ها آسان سازد و به تقویت مهارت‌های ارتباطی بین آن‌ها، دوستان و معلم‌انشان کمک کند. همچنین تفکر عینی و تجربه بیرونی در زمینه احساسات به دلیل محدودیت در تجسم و خیال‌پردازی و تمرکز بر امور ساده بیرونی رخ می‌دهد که از طریق شن‌بازی تخیلات کودک تقویت شده و تفکر عینی کاهش می‌یابد. شن‌بازی از طریق داستان و بیان نمادین، تکنیکی مؤثر برای بیان افکار، احساسات و مشکلات فرد و روشی برای حل تعارضات، رفع موانع و پذیرش خود است. شن‌بازی به کودکان کمک می‌کند که خود واقعی شان را تشخیص دهند و به آن‌ها فرصتی برای بیان مشکلات درونی و تجربه آزاردهنده می‌دهد. این فرایند به کودک فرصت می‌دهد تا تعارضات درونی خود را حل و احساساتشان را تنظیم کنند و احتمالاً به آن‌ها کمک می‌کند تا ناگویی هیجانی‌شان را کاهش دهند.

در راستای این مشاهده، می‌توان اقتضای ویژگی رشدی کودکان این دوره سنی را مبنایی برای این مشاهده تلقی نمود؛ آنان به راحتی و بدون چون و چرا پذیرای محیط پیرامونی خود نبوده و همواره در صدد جستجو و کاوش در محیط‌های مختلف هستند. از آنجایی که کودکان در مقطع تحصیلی ابتدایی، به موجب برخورداری از ذهنی جست-وجوگر و کنجکاو، از توان یادگیری بسیار بالایی برخوردارند، لذا تقویت و ارضای حس کنجکاوی و پرورش روحیه پژوهشگری در این دوره، به منزله پاشیدن بذر اندیشه در وجود آنان است که در سنین بالاتر به بار می‌نشینند.

با این حال، مهم است بدانیم که این نتایج ممکن است، برای روحیه علمی همه دانش‌آموزان یکسان نباشد. هر فرد ممکن است، به صورت مختلفی به شن‌بازی درمانی واکنش نشان دهد. برای بهبود روحیه و عملکرد تحصیلی کلیه عوامل مؤثر بر روانشناسی افراد، همچون پشتونهای خانوادگی، محیط آموزشی و سایر فاکتورها نیز باید در نظر گرفته شوند. باید یک زمینه پربار ایجاد شود تا درک نمادین رشد یابد و تمام جنبه‌های رابطه‌درمانی مورد بررسی قرار گیرند. به این ترتیب، محیط باعث پرورش معلم‌مان خواهد شد، به طوری که به درمانگری تبدیل شوند که از درک و احترام لازم برای التیام‌بخشی که در شن‌بازی درمانی میسر است، برخوردار شوند. بر این اساس پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- مهم است که معلم به تمام جنبه‌های درمان و رابطه درمانی چه آن‌هایی که در صحنه‌های شن‌بازی منعکس شده‌اند و چه آن‌هایی که ورای سینی‌ها مورد شناسایی قرار گرفته‌اند، توجه کند.

- در مدارس شرایطی برای معلم‌مان فراهم شود تا از شن، استخر شن و سینی‌های شن در مدارس به عنوان بازی برای آموزش استفاده کنند و از این طریق انگیزه دانش‌آموزان را برای مشارکت در فرایند آموزش افزایش دهند و نیز از بازی‌های آموزشی برای تقویت فرایندهای شناختی کودکان در سنین قبل از دبستان استفاده شود.

مشارکت نویسنده‌گان

- این مقاله، بر گرفته شده از طرح پژوهشی آقای اکبر جدیدی که در جلسه شماره ۶۰/۳۴/۲۷۰۴/د مورخ ۰۷/۰۲/۱۴۰۲ شورای پژوهشی دانشگاه پیام‌نور استان کرمان به تصویب رسیده است.

تشکر و قدردانی

- پژوهش حاضر از هیچ مؤسسه و نهادی حمایت مالی دریافت نکرده و کلیه هزینه‌ها در طول فرآیند اجرای پژوهش بر عهده پژوهشگر بوده است. پژوهش حاضر بدون همکاری مشارکت کنندگان امکان‌پذیر نبود؛ بدین‌وسیله از کلیه مشارکت کنندگان تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

تعارض منافع

«هیچ‌گونه تعارض منافع از سوی نویسنده بیان نشده است.»

منابع

- ابوالعالی، خدیجه و عادل پیله رود، مارال. (۱۴۰۰). تأثیر شن بازی درمانی بر بهبود خودکنترلی، هوش هیجانی و مشکلات رفتاری کودکان ۶ سال. سلامت و آموزش در اوان کودکی. ۲ (۳)، ۵۴-۷۶.
- تكلوی، سمیه. (۱۳۹۰). تأثیر آموزش بازی درمانی مادران بر مشکلات رفتاری کودکان دارای ناتوانی‌های یادگیری، ناتوانی‌های یادگیری (۱)، ۴۴-۵۹.
- تمنایی فر، محمدمرضا، سلامی محمدآبادی، فاطمه و دشتستان زاده، سمیه. (۱۳۹۰). رابطه سلامت روان و شادکامی با موفقیت تحصیلی دانشجویان، مطالعات فرهنگی، ۱۵ (۲)، ۴۶-۶۳.
- جاودانی، محمد؛ صالحی نودز، ساجده و بذرافکن، مجید. (۱۴۰۲). تحلیل پدیدارشناختی تجارب زیسته معلمان دوره ابتدایی از تلفیق بازی در فرایند یاددهی یادگیری نوآوری‌های آموزشی. ۸۶ (۲۲)، ۴۳-۸۰.
- جدیدی محمدآبادی، اکبر؛ قنبری زرندی، زهرا؛ رضایی، اکبر و ناجی، محمد. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش مبتنی بر ذهن آگاهی بر تنظیم هیجانی و طرح‌واره‌های ناسازگار اویله در نوجوانان تحت حمایت بهزیستی. دانشکده پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ۶۱ (۶)، ۱۶۴-۱۷۴.
- جعفری، علیرضا. (۱۳۹۳). تأثیر بازی‌های آموزشی بر رشد اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی. روان‌شناسی تربیتی، ۱۰ (۳۳)، ۷۱-۸۵.
- حداد علوی، رودابه؛ عبداللهی، احمد و علی‌احمدی، امید. (۱۳۸۶). برنامه درسی پنهان: پژوهشی در یادگیری‌های ضمنی مدرسه؛ مورد: روحیه علمی، تعلیم و تربیت، ۹۰، ۳۳-۶۶.
- حسنی، مژگان؛ نادی، محمدعلی و سجادیان، ایلاناز. (۱۳۹۹). تأثیر آموزش بسته شناختی-هیجانی-اجتماعی حافظه فعال بر بهبود فراشناخت و خلاقیت هیجانی دانش‌آموزان. سلامت روان کودک، ۷ (۳)، ۱۰۸-۱۲۷.
- خجسته، سعیده. (۱۳۹۹). اثربخشی شن بازی درمانی بر اضطراب و انگیزه پیشرفت دانش‌آموزان مضطرب پایه سوم ابتدایی. سلامت روان کودک، ۷ (۱)، ۶۸-۸۰.
- زمانی کلچاهی، زهرا؛ شعبانی، جعفر و عقیلی، سید مجتبی. (۱۴۰۱). مقایسه اثربخشی شن بازی درمانی قصه درمانی بر کمرویی و ابراز وجود کودکان دبستانی شهرستان گنبدکاووس، خانواده و پژوهش، ۱۹ (۵۵)، ۴۳-۵۶.
- سبزی‌پور، امیر و فتحی، اسوه. (۱۴۰۳). اثربخشی بازی آموزشی تعاملی بر مهارت ارتباطی و حل مسئله ریاضی. پژوهش و نوآوری در آموزش ابتدایی، ۶ (۲)، ۸۳-۷۱.
- سیدی‌اندی، سیده معصومه، نجفی، محمود و رحیمیان بوگر، اسحاق. (۱۴۰۰). مقایسه اثربخشی بازی درمان‌گری کودک‌محور و بازی درمان‌گری والدینی بر سطوح نظریه ذهن در کودکان دارای اختلال اضطراب جدایی، علوم روان‌شناسی، ۲۰ (۹۷)، ۷۶-۵۳.
- شجاعی، ستاره و خاموشی، محمد. (۱۳۹۴). بررسی تحلیلی انتقادی تشخیص‌های نادرست دانش‌آموزان تیزهوش و با استعداد. سلامت روان کودک. ۲ (۳)، ۱۰۵-۱۱۵.
- عباس زاده، حمیده؛ امانی، ملاحت و رحیمی پردنجانی، طیبه. (۱۴۰۲). رابطه اهداف پیشرفت و باورهای هوشی با خودکارآمدپنداری تحصیلی: نقش میانجی انتظارات آموزشی والدین. سلامت روان کودک. ۱۰ (۱)، ۴۷-۶۳.
- غیاثی زاده، مهدی. (۱۳۹۲). اثربخشی بازی درمانی به شیوه شناختی-رفتاری مایکنیام در کاهش کمرویی و گوشگیری اجتماعی دانش‌آموزان دبستانی شهر ملکشاهی. دانشگاه علوم پزشکی ایلام. ۶ (۲۱)، ۹۶-۱۰۵.
- قناعت‌پیشه، عترت الزهراء؛ نجاتی جهرمی، یاسو؛ بدري گرگري، رحيم؛ هاشمي، تورج و فتحي‌آذر، اسكندر. (۱۳۹۹). تأثیر آموزش به شیوه افسانه‌زدایی علمی بر تفکر انتقادی تحلیلی دانش‌آموزان با توجه به اهداف پیشرفت اجتماعی. سلامت روان کودک. ۷ (۱)، ۲۲۰-۲۳۲.

کهربیزی، سمهیه؛ مرادی، آسیه و مؤمنی، خدامراد. (۱۳۹۴). اثربخشی شنبازی درمانی بر کاهش اختلالات رفتاری کودکان پیش‌دبستانی. *پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره*، ۵(۹)، ۱۵۴-۱۷۴.

محمدشیری‌فی، زهرا، مهرام، بهروز، امین خندقی، مقصود و اصغری نکاح، محسن. (۱۳۹۲). بررسی روحیه پژوهشی و عوامل دورن‌مدرسه‌ای مؤثر بر آن در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی. *دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی*. پایان نامه کارشناسی ارشد.

موسی‌رمضانی، سونیا. (۱۳۹۰). تأثیر استفاده از روش آموزش چندرسانه‌ای و سخنرانی بر انگیزش پیشرفت تحصیلی (انگیزش درونی و بیرونی). *فن‌اوری آموزش*، ۵(۵).

ناظری، افسانه، قمرانی، امیر، داروئی، پریسا و قاسمی طباطبایی، غزاله. (۱۳۹۹). تأثیر هنر درمانگری بیانگر بر تنظیم هیجان دانش‌آموزان مقطع دبستان. *فصلنامه سلامت روان کودک*. ۷(۲)، ۱۳۲-۱۴۲.

هاشمی، نظام و خروطی، فاطمه. (۱۳۹۱). مقایسه انگیزش تحصیلی، خودتنظیمی و خود ارزشمندی دانش‌آموزان تیزهوش و عادی شهر کرج. *نوآوری‌های آموزشی*، ۱۹(۷۳)، ۱۴۷-۱۶۲.

References

- AbdollahiKeivani, S. N. and Abolmaali, K. (2018). Effectiveness of Sand Tray Therapy on Emotional-Behavioral Problems in Preschool Children. *Iranian Journal of Learning and Memory*, 1(2), 29-36. [doi: 10.22034/iepa.2018.84998](https://doi.org/10.22034/iepa.2018.84998)
- Asarta, C. J & Schmidt, J. R. (2017). Comparing student performance in blended and traditional courses: Does prior academic achievement matter? *The Internet and Higher Education*, 32(1): 29-38.
- Barrett, P. M. Duffy, A. L. Dadds, M. R. Rapee, R. M. (2017). Cognitivebehavioural treatment of anxiety disorders in children: Long-term (6 year)follow-up. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 69, 1, 135-141.
- Bisrat Tekle W, Babita D. (2018). Parenting Styles as a Function of Academic Achievement," The Journal of Social Sciences Research, *Academic Research Publishing Group*, pages 780-787:5.Handle: RePEc:arp:tjssrr:2018:p:780-787
- Boik BL, Goodwin EA. (2000). Sand play therapy: A step-by-step manual for psychotherapists of diverse orientations. *New York, NY, US: W.W Norton & Co*; pp: 122-145. <https://psycnet.apa.org/record/1999-04463-000>
- Heuz, F. P. (2012). The Psychology of Play: Children, Play, and Development. Translator: Kamran Ganji. *Roshd Publications*, 4th edition.
- Karunaratne, W & Calma, A. (2023). Assessing creative thinking skills in higher education: deficits and improvements. *Studies in Higher Education*, 49(1), 157-177.<https://doi.org/10.1080/03075079.2023.2225532>
- Lee, G. M. Johari, K. S. K. Mahmud, Z & Jamaludin, L. (2018). The Impact of Sandtray Therapy in Group Counseling towards Children's Self-Esteem. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 8(4), 1045-1057. <https://doi.org/10.18844/gjgc.v8i2.3578>
- Li Ga, Wu Xu. (2022). Effect of Sandplay Therapy on the Mental Health Level of College Students. *National Library of Medicine*, 3; 3716849. [doi: 10.1155/2022/3716849](https://doi.org/10.1155/2022/3716849).
- Michelle N. Saltis, Claire Critchlow & Jennifer A. Smith. (2019). Teaching Through Sand: Creative Applications of Sandtray Within Constructivist Pedagogy, *Journal of Creativity in Mental Health*, 14:3, 381-390, [DOI: 10.1080/15401383.2019.1624995](https://doi.org/10.1080/15401383.2019.1624995)
- Sue Dawson, L. (2011). Single-Case Analysis of Sand Tray Therapy of Depressive Symptoms in Early Adolescence. The Faculty of the graduate school of education and human development and columbian college of arts and sciences of the George Washington University.
- Yang H.LI, Cheng H.H. (2014). The antecedents of collective creative efficacy for information system development teams, *Journal of Engineering and Technology Management*. Volume 33, Pages 1-17. <https://doi.org/10.1016/j.jengtecman.2013.12.001>
- ZahedBabolan A, Askarian M, Behrangi M.R, Naderi E. (2008). A survey of the relationship between school organizational health and organizational commitment of Male High School teachers in Ardabil province. *Clinical Psychology and Counseling Research*, Volume 09, Issue 2, Serial Number 2, [doi:10.22067/IJAP.V9I2.6834](https://doi.org/10.22067/IJAP.V9I2.6834)